

JUSTITSMINISTERIET

Administrationsafdelingen

Folketinget
Beskæftigelsesudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 25. marts 2015
Kontor: Budget- og planlægnings-
kontoret
Sagsbeh: Ane Røddik Christensen
Sagsnr.: 2015-0032/01-0002
Dok.: 1525109

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 191 (Alm. del), som Folketingets Beskæftigelsesudvalg har stillet til justitsministeren den 4. marts 2015. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Anni Matthiesen (V).

Mette Frederiksen

/

Johan Kristian Legarth

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 191 (Alm. del) fra Folketingets Beskæftigelsesudvalg:

”Nogle medarbejdere i Kriminalforsorgen kritiserer overgangen fra fængsel til løsladelse. En del arbejde med at gøre de indsatte klar til et nyt job bliver stoppet ved løsladelsen. Medarbejderne oplever ved løsladelse af indsatte, at der godt kan være lavet en god plan op til løsladelsen, men der kommer ikke gang i den med det samme i kommunen. De løsladte får lov til at gå og bliver først indkaldt til opfølgning efter ca. 3 måneders forløb. Mener ministeren, at samarbejdet imellem Beskæftigelsesministeriet og Justitsministeriet er tilfredsstillende, når indsatte kommer ud af fængsel og skal søge job? Hvordan mener ministeren, at ovenstående problem kan løses?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, der har oplyst følgende:

”Direktoratet for Kriminalforsorgen kan oplyse, at kriminalforsorgen løbende arbejder på at forberede løsladelsen, så løsladelsessituationen er den bedst mulige for den dømte. I denne forbindelse er samarbejdet og koordineringen med kommunerne helt central.

Samarbejdet mellem Kriminalforsorgen og kommunerne foregår inden for rammerne af projektet ”God Løsladelse”, som har eksisteret siden 2009. Som led i projektet er der udarbejdet en ”Køreplan for god løsladelse”, som beskriver, hvordan kriminalforsorgen og kommunerne trin for trin mest hensigtsmæssigt samarbejder om den dømtes situation i perioden fra indsættelse til løsladelse, bl.a. i forhold til brugen af handleplaner.

Inden for rammerne af ”God Løsladelse” har kriminalforsorgen primo 2015 indgået individuelle samarbejdsaftaler med 97 ud af 98 kommuner. Aftalerne angiver konkrete kommunale kontaktpersoner og særlige lokale tiltag og aftaler og sætter således rammen for samarbejdet mellem den enkelte kommune og kriminalforsorgen.

Formålet med samarbejdsaftalerne er overordnet, at kriminalforsorgen og kommunerne øger koordineringen og samarbejdet om de indsatte. Samarbejdsaftalerne er et redskab, der drøftes på årlige evalueringsmøder mellem kriminalforsorgen og den enkelte kommune. Det er Direktoratet for Kriminalforsorgens opfattelse, at koordineringen og samarbejdet om de fælles klienter på den måde løbende udvikles og forbedres.

Det fremgår af aftalen om kriminalforsorgens økonomi i 2013-16 (flerårsaftalen), at der som led i en styrkelse af samarbejdet mellem kriminalforsorgen og kommunerne bl.a. skal gøres en indsats, så løsladte ikke står på gaden uden bolig eller forsørgelsesmulighed. Kommunerne skal derfor udpege ansvarlige for udslusningskoordinationen i kommunerne, og i takt med at kommunerne udpeger disse, indføres de i samarbejdsaftalerne med kommunerne.

Et andet centralt redskab i samarbejdet mellem kommunerne og kriminalforsorgen er koordinering af handleplaner. Kriminalforsorgen har forpligtigelsen til at tage initiativet til at koordinere den enkelte dømtes handleplan med kommunerne, og kommunerne har forpligtigelsen til at følge op på kriminalforsorgens henvendelse.

Formålet med koordineringen er, at kriminalforsorgen sammen med den dømte selv og relevante eksterne aktører, herunder kommunerne, tager hånd om den dømtes eventuelle problemstillinger, eksempelvis manglende beskæftigelse og forsørgelse.

Ifølge ”Køreplan for God løsladelse” skal det fængsel, hvorfra den dømte skal løslades, indkalde den indsatte og alle relevante samarbejdspartnere, herunder Kriminalforsorgen i Frihed og kommunen, til et løsladelsesmøde i god tid før løsladelsestidspunktet med henblik på at planlægge og koordinere løsladelsen. Disse løsladelsesmøder afholdes netop med henblik på, at kommunerne og/eller andre samarbejdspartnere på relevant vis kan tage over, når den dømte løslades.

Det er Direktoratet for Kriminalforsorgens opfattelse, at det er helt afgørende, at den indsats, der iværksættes i kriminalforsorgen under afsoningen, koordineres med og følges op i kommunerne.

Kriminalforsorgens egen mulighed for at støtte og vejlede klienterne i tiden efter løsladelsen er i mange tilfælde begrænset af, at mange indsatte løslades på endt straf. Det samlede antal dømte med tidsbestemte straffe, som blev løsladt i 2013 var 8.938. Heraf blev 3.847 løsladt på prøve, og ca. halvdelen af disse blev løsladt med et vilkår om tilsyn af kriminalforsorgen. Det er således kun en mindre andel af alle løsladte, som løslades på prøve med tilsyn af kriminalforsorgen.

Et eksempel på et godt samarbejde mellem kriminalforsorgen og kommuner er Jobcenter København, som i 2012 udvidede sin indsats i relation til ”God Løsladelse” ved at opsøge unge indsatte i Københavns Fængsler, *før* de bliver løsladt, for at få dem i gang med uddannelse eller arbejde. Ordningen er senere blevet udvidet til at omfatte alle personer fra Københavns Kommune, som afsoner i alle landets fængsler.

Det er Direktoratet for Kriminalforsorgens opfattelse, at der generelt er et tilfredsstillende samarbejde med kommunerne om løsladelsesarbejdet vedrørende de fælles klienter. Kriminalforsorgen arbejder - navnlig i regi af projekt "God Løsladelse" - på, at samarbejdet med kommunerne løbende videreudvikles og yderligere forbedres, bl.a. gennem de ovenfor nævnte årlige evalueringsmøder med kommunerne."

Justitsministeriet har endvidere til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Beskæftigelsesministeriet, der har oplyst følgende:

"Et af de primære mål med kontanthjælpsreformen og beskæftigelsesindsatsen i kommunerne er, at flere får mulighed for at blive en del af arbejdsmarkedet. Et centralt fokus i kontanthjælpsreformen er, at personer under 30 år uden en uddannelse skal have en uddannelse, og personer over 30 år skal hurtigst muligt i job. Dette gælder også for personer, som løslades fra fængsel. Den beskæftigelsesrettede indsats er tilrettelagt således, at de, der kan selv - skal selv, mens de, der har behov for ekstra støtte, skal have den.

En stabil og varig tilknytning til arbejdsmarkedet skal sikres gennem en tidlig indsats, hvor kommunen hurtigst muligt efter borgerens første henvendelse skal begynde en helhedsorienteret og jobrettet indsats. Fra første henvendelse til kommunen om hjælp må der højst gå en uge, inden kommunen visiterer en kontanthjælpsmodtager til en indsats. Herefter bliver der løbende fulgt op på indsatsen, afhængig af personens alder, uddannelse og visitationen som jobparat eller aktivitetsparat mv.

Der er med kontanthjælpsreformen kommet et styrket fokus på udsatte borgere, som bl.a. får ret til en koordinerende sagsbehandler, der skal sikre, at indsatsen er tværfaglig og koordineret på tværs af de kommunale forvaltninger og andre myndigheder. Kommunen kan endvidere efter en konkret vurdering tilbyde udsatte borgere en mentor, der på ugentlig basis hjælper med at skabe struktur og stabilitet.

Kontanthjælpsreformen skal dermed understøtte en tværgående og koordineret indsats i kommunerne, herunder omfattende nytligt løsladte, som skal sikre, at personer, som står uden for arbejdsmarkedet, kommer hurtigst muligt i varig beskæftigelse.

Der er endvidere etableret et samarbejde mellem kommunerne og Kriminalforsorgen vedrørende løsladte, ligesom der fra 2013 til 2016 er afsat midler til udslusningskoordinatorer i kommunerne med henblik på at modvirke, at løsladte står på gaden uden bolig eller forsørgelsesmulighed og uden mulighed for at kon-

take offentlige myndigheder. Der er således allerede taget initiativer til at etablere gode rammer for beskæftigelsesindsatsen i kommunerne rettet mod blandt andre løsladte.

Med kontanthjælpsreformen styrkes mentorfunktionen for udsatte borgere som tidligere beskrevet. I den forbindelse fremgår det af bemærkningerne til lovændringen, at der skal være særligt fokus på personer indsat i afsoningsinstitutioner, der står over for løsladelse. Kriminalforsorgen skal i forbindelse med løsladelsen også hjælpe med den relevante kontakt til kommunen, så personens forsørgelse så vidt muligt er afklaret ved løsladelsen. Dette sker i det samarbejde, der allerede er mellem kommunerne og Kriminalforsorgen i ”Projekt god løsladelse”, udmøntet i samarbejdsaftaler, der udarbejdes mellem kommunerne og Kriminalforsorgen. Kommunen og Kriminalforsorgen skal i samarbejdet vurdere behovet for en mentor, når Kriminalforsorgens indsats stopper.

Endeligt kan fremhæves initiativet High:Five, som fra 2006 har arbejdet for at hjælpe unge kriminalitetstruede, herunder unge, der har udstået en fængselsstraf, med at finde job. Målet er at skabe direkte forbindelse mellem den unge og en arbejdsgiver. Projektets konsulenter hjælper de unge med at nedbryde de barrierer, der kan være, hvis man er tidligere straffet. High:Five har et tæt kontinuerligt samarbejde med et stort netværk af virksomheder og med relevante myndigheder, herunder Kriminalforsorgen, politiet, jobcentrene m.fl.

Med High:Five-projektet mødes den enkelte unge med individuelt tilrettelagte forløb. Indsatsen kan f.eks. være, at konsulent tager kontakt til en virksomhed på vegne af den unge og går med til en samtale. Eller støtten kan være at hjælpe den unge med at forberede sig til at selv at kontakte en virksomhed.

Beskæftigelsesministeriet vurderer løbende, om der behov for at igangsætte nye tiltag, der kan bidrage til at styrke overgangen fra fængsel til beskæftigelse.”

Det kan desuden oplyses, at regeringen med afsæt i flerårsaftalen om Kriminalforsorgens økonomi for 2013-2016 har iværksat et analysearbejde med henblik på at forbedre det resocialiserende arbejde over for indsatte, herunder en styrket beskæftigelsesindsats.